

Det blev derpaa sat under Afstemning om Lovudkastet i denne Form skulde gaae over til 3die Behandling, hvilket vedtoges med 58 Stemmer mod 13.

Formanden: Mulige Endringsforslag til 3die Behandling ønsker jeg afgivne i Bureauet inden i Morgen Kl. 12. Man gif derpaa over til det næste Punct paa Dagsordenen, nemlig første Behandling af Udcast til Lov om Fritagelse for stemplet Papiers Brug til de Obligationer, som til Kjøbenhavn's Commune udstedes for et Laan paa $3\frac{1}{2}$ Million Rigsbankdaler.

Sicherung: Det er ikke min Hensigt at gjøre nogen Indsigelse imod det foreliggende Lovudkast, men kun mit Ønske i Anledning deraf at henlede Opmærksomheden paa den store Nødvendighed, der i flere Aar har foreligget, af en Forandring i vor hele Anordning om stemplet Papiers Brug. Det har gjentagende Gange været bragt for her, idet det især er blevet fremhævet, hvormedet det besværet Omsætningen, at enhver Overgang af et Gjældsbeviis fra den Eine til den Anden skal medføre en Udgift; selv om det oprindelige Gjældsbeviis skulde være underkastet en eller anden saadan Byrde, forekommer det mig, at de fremtidige Overslytninger fra den Eine til den Anden burde frigjøres (Hør!), ikke alene for den dermed forbundne Byrde, men ogsaa for de Besværligheder, som følge dermed under mange Omstændigheder. Jeg troer heller ikke, at den Maade er rigtig, som nu bruges med stemplet Papir, og som nærmest kunde sammenlignes med at give en Indfæstning, idet man nemlig betaler strax paa Haanden en Skat, uden Hensyn til den kortere eller længere Brug, man vil gjøre af Gjenstanden, af dette Papir, man har sat sig i Besiddelse af. Vi vilde i det nærværende Tilfælde ikke have behovet en Bevillingslov, naar det stemplede Papiers Anskaffelse var sat lavere og i Forhold til Alremaalet, hvorved det kunde blive sat meget lavere. Det skulde derfor være mig kjær at høre, om Finantsministeren ikke har taget denne Sag, som, jeg gjentager det, allerede flere Gange her har været bragt paa Bane, under nøiere Over-

veieelse (Hør!). Jeg kan ikke i saa Henseende tage det Svar for gyldigt, at en Finantsminister maa holde paa de Indtægter, han har. At en Finantsminister maa søge at værne om Statsindtægterne, er naturligt, men paa Formen, hvorunder han opkræver dem, behøver han ikke at holde saa strængt, thi Formen maa i Tidens Løb forandres, for at Formaalet, Tingens, det Fornuftige, kan bestaae (Hør!). Saaledes som vor Stempelansordning nu er, forekommer den mig, ligeoverfor den større Besværlighed, Capitalerne kræve, at være en ufornuftig Form, hvormed jeg dog ikke vil sige, at det, at kræve en Stat af Omsætningen, i og for sig er ufornuftigt, — derom vil jeg ikke udtale nogen Dom, thi det foreligger ikke, — men Formen, hvorunder den kræves, er i sig selv ufornuftig, og det Ufornuftige viser sig deri, at det har været nødvendigt at begjære denne Lov. Var Stempelansordningen saaledes, at vi Alle erkjendte, at den ikke paa en ganske eiendommelig Maade faldt betyngende paa Omsætninger af denne Art, saa afviste vi en Lov som denne, og sagde: underkast Jer den almindelige, forstandige Regel.

Finantsministeren: Jeg kan være aldeles enig med den sidste ærede Rigsdagsmand i, at Finantsministeren ikke bør møde en Reform med den absolute Indvending, at man ikke kan opgive de Indtægter, som engang indflyde i Statskassen, men relativt er det dog nok en ret god Grund at paaberaabe sig, at man ikke kan indlade sig paa at liggive de bestaaende Indtægter, førend man har Udflugt til nye. Hvad iøvrigt Stempellovgivningen angaaer, har jeg oftere erkjendt, at den lider af Mangler, skjøndt det burde være et Spørgsmaal, om de Mangler, som den ærede Rigsdagsmand antydede, ere de væsentligste. Jeg troer imidlertid, at det nævnte Beskatningsobject ikke godt kan være Gjenstand for en delvis Revision, og Omstændighederne have for Øieblikket ikke tilladt mig at besatte mig med Sagen i sin Heelhed, men iøvrigt troer jeg ikke, at det med Tøle vil kunne ventes, at Finantsministeren derom udførligere skulde udtale sig i Anledning af den foreliggende enkelte Lov.